

Úvodem

Paradox naší doby tkví v tom, že se na mladou generaci kladou vysoké nároky, ale současně se vyvíjí tlak na školy, aby na své požadavky, které na žáky či studující kladou, často rezignovaly. Děje se tak na přání některých rodičů či samotných žáků a studentů, případně laické veřejnosti. Nelze ale rezignovat na kvalitu vzdělávání jen proto, že si to část společnosti přeje. Je třeba důsledně vysvětlit všem aktérům výchovně-vzdělávacího procesu, že lepší budoucnost nespočívá v překonání níže nastavených bariér či v „nicnedělání“, ale právě v úsilí vyrovnat se s nezdarem a ve snaze něčeho dosáhnout. O takto budovanou odolnost a sebedůvěru potřebnou k tomu, aby absolventi našich škol obstáli v reálném životě, bychom měli v našich školách usilovat. Představa, že děti či studenti budou neustále úspěšní a svého úspěchu dosáhnou bez vlastního přičinění, je bohužel mylná. Je pochopitelné, že rodiče chtějí své děti uchránit komplikací a nepříjemností, které v mnoha případech sami zažívali. Tím, že se budou snažit odstranit jim z cesty všechny překážky, dosáhnou toho, že jejich dítě si s překážkami a neúspěchy, které na ně v životě čekají, nebude umět poradit, popřípadě nebude umět za své chyby převzít zodpovědnost.

Jak jsme uvedli v posledním čísle ročníku 2021, chtěli bychom svou pozornost zaměřit také na vztahy ve vědecké komunitě a etiku vědecké práce. Tato témata se eminentně dotýkají také vztahů mezi školiteli, učiteli a studenty, a to nejen doktorských programů.

Prostor pro publikování odborných článků je značný, avšak ne vždy se daří jej naplnit kvalitními texty, které odpovídají nastaveným kritériím a svým obsahem jsou schopny oslovit čtenáře. S tímto problémem se potýká také redakce našeho časopisu. Některé texty, které jsme v poslední době obdrželi k posouzení, bohužel nebylo ani po opakovaných korekturách možno přijmout k publikování. Vzhledem k tomu, že do redakce často přicházejí statě studentů doktorských programů pedagogiky či příbuzných oborů, domníváme se, že také jejich školitelé a školitelky by měli ke kvalitě zasílaných textů přispět. Riziko zamítnutí a opakované korektury jistě nepomohou k dobrému pocitu dnes studujících, v budoucnu našich kolegů a kolegů.

Chtěli bychom nejen naše čtenáře, ale celou odbornou veřejnost ujistit, že autoři publikovaných článků spolupracují s redakcí velmi intenzivně tak, aby výsledek byl co

nejlepší. Byli bychom znepokojeni, pokud by mělo dojít k situaci, kdy tato spolupráce by měla být zpochybněna s cílem diskreditovat či poškodit jak osobu autora či jeho odvedenou práci. Z případných konfliktů, kdy každá strana hájí svou subjektivní pravdu, málokdy vzejde pozitivní výsledek, je oslabena nejen soudržnost celé vědecké komunity, ale navíc také může znamenat konec nadějně vědecké kariéry.

Pokud by snad šlo o záměrné jednání, je možno se zamýšlet také nad pohnutkami, které k celé situaci vedly a v neposlední řadě také nad vztahy ve vědecké komunitě, která se primárně zabývá pedagogikou – vědou o výchově, a přesto takové jednání umožní, nereflektuje je a tomu, kdo se ho dopouští, neposkytne regulativ ani negativní zpětnou vazbu.

Přejeme si proto nebo právě proto, aby v tomto novém ročníku naše spolupráce svými výsledky naplnila obsah tohoto slova beze zbytku.

Redakce